

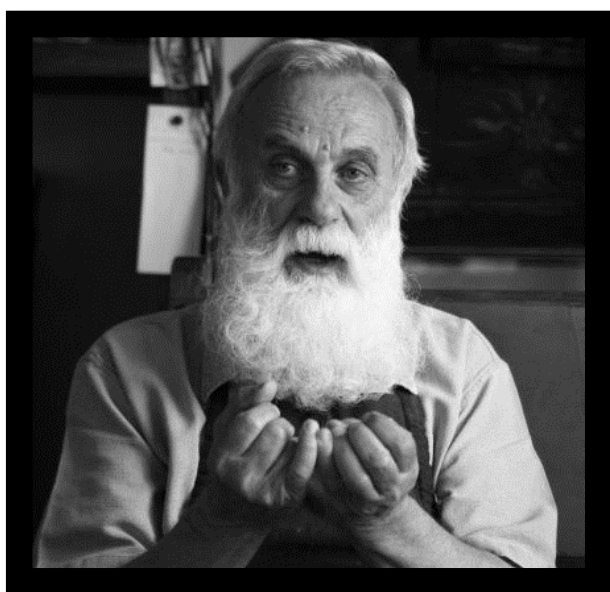

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

◆ Nr. 56 / 19 ianuarie 2014 ◆

ȘTEFAN CÂLȚIA, PICTOR

**SINGURUL OM LIBER
ESTE UN BUN CREȘTIN**

De ce cred în Dumnezeu...? Pentru că m-am născut cu El! Eu trăiesc cu Dumnezeu. Iar credința în Dumnezeu e ca și cum ai respira, ca însăși viața. M-am născut într-o lume și într-o familie care credea în

Dumnezeu. Cumva, am fost îmbăiat în credința de Dumnezeu. Și vorbesc despre o credință care, deși aparent simplă, este foarte adâncă. Nu era ceva superficial. Dumnezeu nu era o persoană din copilăria mea la care eu mă duceam să-i cerșesc ceva sau ca să-mi dea o bucată de pâine. El era lucrul bun care se revărsa continuu peste mine și, totodată, cel căruia îi aduceam laudă. Atunci când spun Dumnezeu, dintr-o dată îmi vin în minte niște imagini. Bunica mea de la țară, din partea tatălui, care era o femeie simplă, citea o singură carte, zilnic, seara: „Psaltirea“. Și bătrâna asta de la țară, care mereu m-a impresionat că vorbea foarte frumos, avea un fond al ei de bunătate, prin felul în care-și construia frazele, cum rânduia cuvintele. Cred că bună parte se

datora acestei lecturi unice, pe care o făcea zilnic. Ce-ar însemna ca, în fiecare zi, în răgazul tău, când te întorci de la o cratiță, de la muncă, de la orice, tu să citești o poezie? Cât de mult construiește în tine povestea asta? Or, ea citea psalmii și, dintr-o dată, era într-o legătură puternică cu starea ei religioasă, iar cuvintele și gândurile se rânduiau într-un anume fel. Însă ea și familia mea, în general, nu mă învățau să fiu credincios, să fiu într-un fel, ei mă aduceau într-o stare – prin felul lor de-a fi. Pentru că, în jur, era mai multă dragoste, mai multă bucurie, mai multă atenție față de celălalt – iar toate lucrurile acestea se înscriu în dogma creștină. Credința e ceva în care tu trăiești. E ca un halou. Și pe care ești dator să-l reverși asupra celor din jurul tău. Familia în care eu am trăit și cele din jurul meu erau cele care mergeau în fiecare duminică la Biserică, iar acest lucru intra într-un firesc al lucrurilor lor – nu era nimic habotnic. Nu alergau cu pomelnice la sute de biserici, se duceau la biserica lor și știau că adevărata rugăciune se face împreună cu ceilalți, cu comunitatea. Că relația dintre tine și Dumnezeu nu e o relație de tipul „dă-mi, că-ți dau o rugăciune”, ci era invers. Cel mai mult îi auzeam spunând „Doamne, îți mulțumesc!”. Și erau oameni modești, cu

probleme și necazuri și uneori se mai întrebau „De ce, Doamne?”. Din când în când, ei mai conversau cu Dumnezeu. Se sculau cu gândul ăsta „Doamne, ajută!” și cu el plecau la muncă. Deci, bunicii mei stăteau la taifas cu Marele Creator. Cred că o familie creștină revarsă asupra celorlalți felul ei de-a fi, de a gândi, dar niciodată n-am simțit din partea părinților mei că trebuie să cred și să gândesc ca ei. Din punctul meu de vedere, singurul om liber este un bun creștin. Atâta timp cât tu ai o religie în care Dumnezeu îți dă chiar libertatea de a-l nega, de a nu crede în el – asta înseamnă că ai o libertate totală. Iar libertatea împreună cu Dumnezeu este una extrem de puternică și de frumoasă. Eu nu pot să am sentimentul de libertate de unul singur. Creștinul e un om care merge spre frumos. Pentru că modelul lui e frumos sau e bine. În ebraică, atunci când Dumnezeu spune că a făcut lumea, cerul și a văzut că e bine, noțiunea de „bine” și noțiunea de „frumos” sunt exprimate prin același semn grafic.

Sursa: adevarul.ro, Nouă personalități
răspund pe ce se întemeiază credința lor:
De ce cred în Dumnezeu, 21 dec. 2013

GHERONDA IERONIM DIN EGHINA

ÎNVĂȚĂTURILE CĂTRE CLERICI ALE BĂTRÂNULUI IERONIM

– Diacone, ia aminte! Ești bun acum, dar și îngerii cad. Să te închizi în chilia ta, să studiezi, să te rogi. Dacă nu e nevoie, nici să nu ieși afară. Șezi în chilia ta, zice Sfântul Isaac Sirul, și ea te va învăța toate. Cuvioasa Maria Egipteanca a trăit 40 de ani în pustie și n-a văzut față de om. Și știi ce-a pățit?

– Ce, Gheronda?

– S-a sfințit!

Ești preot? Ia aminte, nu-ți aparții ție însuși. Ești precum un ac în mâinile lui Dumnezeu. Să fii bun, să nu fii precum un ac ruginit, cu care nu se poate face treabă.

Să nu exiști pentru slăbiciunile, pentru patimile tale, adică. Rasa, făgăduința ta sunt făcute cu Dumnezeu, să te cutremuri și să-ți spui: Ce vrea asta, ce-mi spune ailaltă? Da, să-L iubesc pe Dumnezeu și să lucrez întru cele ce m-a rânduit.

Ești cleric? Pe cât poți, evită să ieși afară. Închide-te în camera ta. Adună-ți mintea, ca să se deschidă să vezi lumina duhovnicească. Studiază, roagă-te. Dacă nu vei fi întărit, cum îi vei întări pe alții? Iar lumea aleargă, cere ca setea sufletului să-i fie astâmpărată de Biserică, de mădularele ei, de către [cei ce poartă] rasă. Ce vei da dacă nu ai, și cum vei avea dacă nu ceri de la Dumnezeu? Ostenește-te cu rugăciunea și studiul și te vei întări.

Clericul trebuie precum [heruvimii] cei cu mulți ochi, adică să fie numai ochi, să fie întreg, sănătos la minte, înțelept, sfânt.

Un binecuvântat [preot] și-a început într-o seară rugăciunea, și până dimineața nu s-a săturat [de ea]. În biserică, la „Ale tale dintru ale Tale”, plângea atât de tare, că nu a putut vreme de un ceas să continue slujba, iar când ceilalți l-au întrebat, le-a zis: Cum să continui, văzând atâția îngeri în jurul jertfelnicului, iar

Înăuntrul potirului, pe Domnul nostru, strălucind ?

Bătrânul meu, Misail, înainte să răsară soarele, urca pe munte. Odată cu răsăritul soarelui, ridica mâinile și așa rămânea până apunea. Nici nu ședea, nici una, nici alta. Iar la apusul soarelui, hainele lui se scurgeau de la atâtea lacrimi. Avea râvnă și sânguință.

Niciodată să împărtășești oameni dacă nu le auzi numele. La fel, să iei aminte să iei puțin în linguriță, nu bucată mare.

Să luați aminte la preotul ce predică, dar nu-l judecați mult. Cu toții

oameni suntem. Se poate să vă încredințați de [ale lui] slăbiciuni și să ziceți una spune, alta face.

Boala preoților cea mai de plâns este iubirea de arginți. Vai mie! Dacă preotul este iubitor de arginți, atunci va cădea și în multe altele.

Să iei aminte. Diavolul se folosește de toate lucrurile pentru a-l răni pe cleric, pentru că de la un cleric sfânt, mii [de oameni] se pot folosi și mântui, dar de la unul care nu se luptă, mii se vor răni și vor pieri.

Sursa: pemptousia.ro, Învățăturile către clerici ale Bătrânului Ieronim din Eghina, 30 sept. 2013

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri: 24 ianuarie**
18:00 – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 25 ianuarie**
18:00 – Vecernia
- **Duminică: 26 ianuarie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica lui Zaheu*
→ *Sfântul Xenofont, soția Maria, și fiii lor Arcadie și Ioan*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro